

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Ing. J. P., IČ: X.**, místem podnikání P., S. 6, zastoupen JUDr. Karlem Schellem, LL. M., MBA, advokátem v Brně, Ambrožova 6, **za účasti:** M. V., bytem H., M. B. 36, zastoupen Mgr. Pavlem Drumevem, advokátem v Praze 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 67/17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 10. 10. 2013, č. j. 65739/2013-MZE-12151,

T a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 12. 12. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 10. 10. 2013, č. j. 65739/2013-MZE-12151, kterým podle § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, nebylo vyhověno jeho námitce proti oznámení Ministerstva zemědělství, Agentura pro zemědělství a venkov Pelhřimov, o provedení ohlášené změny v evidenci zemědělské půdy podle užívatelských vztahů ze dne 12. 6. 2013, sp. zn. 258/2013, č. j. EP27906/55/5.

Oznámením ze dne 12. 6. 2013. provedlo Ministerstva zemědělství, Agentura pro zemědělství a venkov Pelhřimov, ve smyslu § 3g odst. 6 zákona o zemědělství aktualizaci evidence půdy týkající se půdního bloku (dílu půdních bloků) č. 5001/16 nacházejícího se ve čtverci 680-1120, katastrální území Z., a to v rozsahu dle ohlášení učiněného M. V., r. č. X.,

bytem H., M. B. 36, ze dne 8. 4. 2013. Dotčeným uživatelem je Ing. J. P. a Ekofarma Pavlík s.r.o., IČ: 281 16 038, se sídlem Pelhřimov, Služátky 6. Pozemky dotčené ohlášením aktualizace evidence půdy jsou ve vlastnictví ohlašovatele aktualizace evidence M. V.

Podle správního orgánu prvního stupně nájemní vztah založený nájemními smlouvami, kterých se Ing. J. P. dovolával, zanikl vznikem nájemního vztahu svědčícímu ve prospěch ohlašovatele změny, a to odstoupením učiněným podle § 666 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

V námitkovém řízení přezkoumal žalovaný tvrzení žalobce a konstatoval, že z obsahu evidence půdy je nepochybné, že dne 27. 3. 1997 byly uzavřeny nájemní smlouvy č. 94/97 a 95/97 mezi Ing. J. P. a M. V., r. č. X., a M. V., r. č. X. Předmětem nájmu podle těchto smluv bylo mj. ujednání o nájmu pozemků parc. č. 360/7, 583/2, 585/8, 598/8, 601/6 a 610/15 vše k. ú. Z. Citované smlouvy obsahují ujednání o zákazu dát pronajatou věc do podnájmu. Aniž došlo k ukončení nájemních vztahů založených těmito smlouvami, byla se stejnými vlastníky v roce 2004 uzavřena nájemní smlouva s totožným předmětem nájmu, a to na straně nájemce Farma Pavlík s.r.o., IČ: 260 72 131, jejímž jménem jednal Ing. Jiří Pavlík jako jednatel. Vzhledem k tomu, že původní smluvní vztah nebyl ukončen, jednalo se o neplatnou nájemní smlouvu.

Pokud jde o trvání nájemního vztahu podle nájemních smluv uzavřených dne 27. 3. 1997, oba správní orgány shodně konstatovaly, že tento nájemní vztah zaniknul z důvodu odstoupení pronajímatele od těchto smluv dopisem ze dne 11. 4. 2013 z důvodu podle § 666 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

V námitkovém řízení přezkoumal žalovaný tvrzení žalobce a konstatoval, že z obsahu evidence půdy je nepochybné, že od roku 2004 užíval předmětné pozemky nikoliv Ing. J. P., ale společnosti jím ovládané (Farma Pavlík s.r.o., Ekofarma Pavlík s.r.o.). Nelze tedy dojít k jinému závěru, než že Ing. J. P. pozemky neužíval a s jeho souhlasem je užívaly jiné subjekty, čímž došlo k takovému jednání Ing. J. P., jako nájemce, které je v rozporu se smluvním závazkem, tak jak byl mezi smluvními stranami sjednán v nájemní smlouvě v roce 1997 tedy, že nájemce nepřenechá pozemky do podnájmu jiné osobě.

V závěru žalobou napadeného rozhodnutí dokázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. července 2006, č. j. 7 As 26/2005-67, podle něhož „ve správním řízení se řeší pouze otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by jakkoliv řešil, resp. vyřešil, soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby správní úřad jakkoliv řešil, resp. vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby v daném případě mohl v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů tyto užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude v evidenci zapsán, aby správní orgány mohly o návrzích rozhodnout.“

Žalobce se domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že se cítí právoplatným nájemcem a uživatelem dotčených nemovitostí.

Žalobce zastával názor, že odstoupení od nájemních smluv, které bylo podraženo pod zákonné ustanovení § 666 odst. 2 občanského zákoníku, tj. že nájemce v daném případě

žalobce) dal pronajatou věc do podnájmu, je absolutně neplatné. Napadené rozhodnutí se k této problematice zcela nesprávně vyjadřuje, bez bližší právní argumentace. Žalobce tvrdil, že nikdy neporušil smluvní ujednání. Tvrdil, že pronajímatelé uzavřeli nové nájemní smlouvy s jiným právním subjektem Farmou Pavlík s.r.o., aniž by řádně ukončili předešlý nájemní vztah.

Žalobce odkazoval na pravomocné rozhodnutí Okresního soudu v Pelhřimově sp. zn. 13 EC 70/2011 řešící obdobnou právní problematiku, podle něhož pronajímatel neměl právo odstoupit od smlouvy, protože účastníci ve smlouvě nesjednali možnost odstoupení a nebyl uplatněn zákonný důvod pro odstoupení podle § 679 občanského zákoníku. Odstoupení učiněné z důvodu porušení zákazu podnájmu prohlásil soud za neúčinné.

Žalobce dále uváděl, že odstoupení od nájemních smluv je datováno dne 11. 4. 2013, jedná se tedy o právní úkon učiněný až po započetí správního řízení, kdy správní orgán je vázán návrhem obsahujícím stav v době započetí správního řízení. I z tohoto pohledu je tedy rozhodování správních orgánů zcela nesprávné.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 14. 1. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10. 10. 2013. K rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 3. června 2011, č. j. 13 EC 70/2011-74, uvedl, že se jedná o skutkově a právně odlišné záležitosti, přičemž z jeho obsahu nevyplývá, že by se soud zabýval posouzením platnosti odstoupení od nájemní smlouvy z důvodu podle § 666 odst. 2 občanského zákoníku. Žalovaný poukázal na rozsudek Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 9. července 2013, č. j. 4 C 18/2013-90, v němž soud v právně identickém sporu dospěl ke stejným závěrům jako zemědělská agentura a ministr zemědělství v rámci řízení o aktualizaci evidence půdy.

Žalobce ve své replice ze dne 28. 2. 2014 tvrdil, že část odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 3. června 2011, č. j. 13 EC 70/2011-74, lze aplikovat i na tento případ.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 3g odst. 1 zákona o zemědělství jestliže dojde

- a) ke změně průběhu hranice půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku,*
- b) ke změně uživatele půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku,*
- c) k ukončení užívání půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku,*

d) ke změně druhu zemědělské kultury na půdním bloku, popřípadě dílu půdního bloku podle kritérií uvedených v § 3i,

je dosavadní uživatel, kterého se týká některá skutečnost podle písmen a) až d), povinen ji ohlásit nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy nastala, ministerstvu a předložit doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy. Při ohlášení změny poskytne ministerstvo odbornou pomoc. Ohlášení změny se podává na formuláři vydaném ministerstvem.

Podle § 3g odst. 4 zákona o zemědělství Ministerstvo provede aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavců 1 a 2, jestliže

a) údaje v ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými,

b) ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 3 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 3.

Ministerstvo vydá osobě, která ohlásila změnu, jakož i dalším osobám, pokud se jich změna týká, oznámení o provedení změny v evidovaných údajích.

Podle § 3g odst. 6 zákona o zemědělství jestliže v důsledku ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavců 1 a 2 mají být aktualizovány údaje týkající se půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku uživatele, který nepodal ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, a na základě výzvy podle odstavce 3 nedoložil písemnou dohodu nebo neprokázal právní důvod užívání půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku, ministerstvo mu písemně oznámí změnu evidovaných údajů do 15 dnů ode dne, kdy aktualizaci evidence půdy provede.

Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. ledna 2015, č. j. 30 A 100/2014 – 36, krajské agentury pro zemědělství a venkov, které vydávají oznámení ve smyslu § 3g odst. 5 a 6 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, jsou odbory Ministerstva zemědělství. Jedná se tedy o organizační součásti Ministerstva zemědělství, které nejsou originárně vybaveny rozhodovacími pravomocemi tak, aby na ně bylo možno hledět jako na samostatný správní úřad. Místní příslušnost soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství o námitce proti tomuto oznámení se proto řídí sídlem Ministerstva zemědělství. K projednání takové žaloby je místně příslušný Městský soud v Praze.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. července 2006, č. j. 7 As 26/2005-67, pokud vznikne spor mezi dvěma podnikateli s chmelem o tom, kdo z nich má být zapsán do evidence chmelnic (§ 4 odst. 1 a 2 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele), musí správní orgán posoudit, který z těchto dvou podnikatelů splňuje definici „podnikatel s chmelem“. Takové rozhodnutí nijak neupravuje vzájemné vztahy mezi těmito dvěma podnikateli ve smyslu soukromoprávním, ale pouze určuje, který z podnikatelů bude v evidenci chmelnic zapsán.

Podle § 3g odst. 7 zákona o zemědělství proti oznámení podle odstavce 5 nebo 6 může uživatel podat ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne jeho doručení písemnou námitku, která musí být odůvodněna. Podaná námitka nemá odkladný účinek. O podané námitce rozhodne ministr zemědělství na základě návrhu jím ustavené zvláštní námitkové komise. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje uživateli a je konečné.

Podle rozsudku Městský soud v Praze ze dne 17. října 2014, č. j. 11 A 12/2014 – 35, správní orgán posoudí oznámení a změnu v evidenci půdy neprovede, pouze pokud údaje v ohlášení shledá nepravdivými nebo neúplnými (§ 3g zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství). Toto posouzení nejen může, ale zároveň musí provést. Přitom zkoumá, zda dané oznámení splňuje všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci půdy, toto posouzení však nemá povahu autoritativního rozhodnutí ve věci sporu mezi účastníky o jejich vzájemných právech a povinnostech, ale má povahu úsudku o předběžné otázce, nikoli konstitutivního rozhodnutí řešícího spor mezi účastníky řízení. Takové závazné řešení sporu náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným odvolacím správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Oznámením ze dne 12. 6. 2013, sp. zn. 258/2013, č. j. EP27906/55/5, Ministerstvo zemědělství - Agentura pro zemědělství a venkov v Pelhřimově, provedla ve smyslu ustanovení § 3g odst. 6 zákona o zemědělství aktualizaci evidence půdy, týkající se půdního bloku (dílu půdních bloků) č. 5001/16 nacházejícího se ve čtverci 680-1120, katastrální území Zachonín, a to v rozsahu dle ohlášení učiněného M. V. ze dne 8. 4. 2013. Dotčeným uživatelem je Ing. J. P. a Ekofarma Pavlík s.r.o., IČ: 281 16 038, se sídlem Pelhřimov, Služátky 6. Pozemky dotčené ohlášením aktualizace evidence půdy jsou ve vlastnictví ohlašovatele aktualizace evidence M. V.

Navrhovatel aktualizace evidence půdy M. V. jako právní důvod užívání předmětných pozemků uvedl, že je vlastníkem zemědělských pozemků LV 24, parc. č. 360/7, 583/2, 585/8, 598/8, 601/6 a 610/15 vše k. ú. Z., které bez právního důvodu užívají obchodní společnosti Ing. J. P., IČ: 183 10 591, a Ekofarma Pavlík s.r.o., IČ: 281 16 038, se sídlem Pelhřimov, Služátky 6.

Výpověď nájemní smlouvy ze dne 30. 6. 2004 vypověděli původní vlastníci pronajatých pozemků písemně dne 21. 9. 2010, a to ke dni 1. 10. 2013 v souladu s čl. III této smlouvy.

Navrhovatel aktualizace dále uváděl, že se dozvěděl, že na dlužníka: Farma Pavlík s.r.o. byl vyhlášen konkurs a domníval se, že tato skutečnost má za následek pozbytí platnosti nájemních smluv sepsaných s jeho právními předchůdci. Nicméně nyní zjistil z Veřejného registru půdy (LPIS), že tato společnost nadále protiprávně užívá jeho pozemky a zřejmě na ně i čerpá protiprávně státní dotace.

Proti oznámení zemědělské agentury o provedení aktualizace v evidenci půdy podal žalobce Ing. J. P. ve stanovené lhůtě písemnou námitku, ve které vyjádřil svůj nesouhlas s postupem zemědělské agentury z důvodu, že nájemní vztah, založený předmětnými nájemními smlouvami, i nadále trvá.

O podané námitce rozhodl ministr zemědělství žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10. 10. 2013, jímž námitce nevyhověl se závěrem, že z obsahu evidence půdy je

nepochybné, že od roku 2004 užíval předmětné pozemky nikoli Ing. J. P., ale společnosti jím ovládané, tj. Farma Pavlík s.r.o. a Ekofarma Pavlík s.r.o. Z uvedeného nelze dojít než k závěru, že Ing. J. P. pozemky neužíval a s jeho souhlasem je užívaly subjekty jiné, čímž došlo k takovému jednání Ing. J. P. jako nájemce, které je v rozporu se smluvně zakotveným závazkem, jak byl mezi smluvními stranami sjednán v nájemních smlouvách z roku 1997, tedy že nájemce pozemky nedá do podnájmu jiné osobě.

Z obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích bylo zjištěno, že Farmě Pavlík s.r.o. v likvidaci, IČ: 26072131, se sídlem Pelhřimov, Služátky 6, že usnesením - vyhláškou Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 3. 2011 č. j. KSCB 26 INS 4825/2011-A-5 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka Farma Pavlík s.r.o. se sídlem Pelhřimov, Služátky 6, PSČ 393 01, identifikační číslo 260 72 131. Účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly dne 23. 3. 2011 v 10:54 hodin zveřejněním vyhlášky v insolvenčním rejstříku. Insolvenční správyní byla jmenována JUDr. Edita Pařízková. Na základě usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. KSCB 26 INS 4825/2011-B-61 ze dne 22. 4. 2014, které nabylo právní moci dne 20. 5. 2014, byl zrušen konkurs na majetek dlužníka po obdržení zprávy insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení. Účinky tohoto rozhodnutí nastaly dne 22. 4. 2014 v 14:06 hodin zveřejněním v insolvenčním rejstříku. Likvidátor Ing. František Penz, IČ: 639 04 209, byl jmenován usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 7. 2015 čj. 13Cm 656/2015-7, které nabylo právní moci dne 25. 7. 2015.

Při posouzení podání ve věci aktualizace evidence půdy se zkoumá, zda dané oznámení splňuje všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci využití půdy, toto posouzení však nemá povahu autoritativního rozhodnutí ve věci sporu mezi účastníky řízení o jejich právech a povinnostech. Posouzení Agentury pro zemědělství a venkov má povahu úsudku o předběžné otázce, a nikoli konstitutivního rozhodnutí, řešícího spor mezi účastníky řízení. Takové závazné řešení sporu náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení. Správní úřad pouze zkoumá, který z účastníků řízení půdu užívání a z jakého právního titulu tak činí.

V inkriminované věci ohlášení podal M. V. Ministerstvo posoudilo oznámení a na základě toho provedlo změnu v evidenci půdy a tuto změnu ohlásilo žalobci.

Žalobce brojí proti této změně s tím, že provedena být neměla že – ve stručnosti shrnuto - se ministerstvo mělo hlouběji zabývat jednak tím, zda nájem skutečně skončil (tedy zda byla výpověď platná a pokud ano, zda se nájem neobnovil), a jednak tím, zda oznamovatel je skutečným uživatelem pozemku.

K tomuto soud uvádí, že z ustanovení § 3g odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství a contrario vyplývá, že správní orgán posuzuje oznámení a neprovede změnu v evidenci půdy, pouze pokud údaje v ohlášení shledá nepravdivými nebo neúplnými. Toto posouzení nejen může, ale zároveň musí provést. Zároveň je třeba zdůraznit, že při posouzení se zkoumá, zda dané oznámení splňuje všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci půdy. Toto posouzení však nemá povahu autoritativního rozhodnutí ve věci sporu mezi účastníky o jejich vzájemných právech a povinnostech. Jinými slovy - posouzení má povahu úsudku o předběžné otázce, nikoli konstitutivního rozhodnutí řešícího spor mezi podnikateli. Takové závazné řešení sporu náleží do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení.

Nejvyšší správní soud v odůvodnění citovaného rozsudku č. j. 7As 26/2005 – 70 mj. konstatoval, že „ve správním řízení se řeší pouze otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní úřad jakkoliv řešil, respektive vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby v daném případě mohl v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů tyto užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude v evidenci zapsán, aby správní orgány mohly o návrzích rozhodnout.“ Správní orgán tedy pouze zkoumá, který z podnikatelů půdu užívá a z jakého právního důvodu.

Jak soud zjistil, ve správním řízení bylo zjištěno, že M. V. jako vlastník pozemků dotčeného půdního bloku sjednal dne 27. 3. 1997 smlouvu o nájmu zemědělských pozemků nájemní smlouvu č. 94/97 s ujednáním o vzniku nájemního vztahu s Ing. J. P. a že M. V. jako vlastník pozemků dotčeného půdního bloku sjednala dne 27. 3. 1997 smlouvu o nájmu zemědělských pozemků nájemní smlouvu č. 95/97 s ujednáním o vzniku nájemního vztahu s Ing. J. P. Ing. J. P. jako jednatel společnosti Farma Pavlík s.r.o., IČ: 260 72 131, sjednal s M. a M. V. ohledně dotčených pozemků smlouvu o pronájmu č. 58/2004-1 dne 30. 6. 2004. M. a M. V. tuto smlouvu ze dne 30. 6. 2004 vypověděli dne 21. 9. 2010, a to ke dni 1. 10. 2013 s odkazem na čl. III této smlouvy.

Citované smlouvy č. 94/97 a č. 95/97 ze dne 27. 3. 1997 obsahují ujednání o zákazu dát pronajatou věc do podnájmu. Aniž došlo k ukončení nájemních vztahů založených těmito smlouvami, byla se stejnými vlastníky dne 30. 6. 2004 uzavřena nájemní smlouva č. 58/2004-1 s totožným předmětem nájmu, a to na straně nájemce se společností Farma Pavlík s.r.o., IČ: 260 72 131, jejímž jménem jednal Ing. Jiří Pavlík jako jednatel. Vzhledem k tomu, že původní smluvní vztah nebyl ukončen, jednalo se o absolutně neplatnou nájemní smlouvu ve smyslu § 39 občanského zákoníku.

Nový vlastník M. V., který získal dotčené pozemky darem od právních předchůdců, odstoupil od nájemních smluv č. 94/97 a č. 95/97 ze dne 27. 3. 1997 podle § 666 odst. 2 občanského zákoníku písemně dne 11. 4. 2013.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobci od uvedených dat svědčil právní důvod užívání předmětných pozemků. Nicméně o platnosti uvedené výpovědi nelze mít pochybnosti.

Jak plyne ze shora uvedeného, je správní orgán povinen posoudit, kdo půdu užívá a z jakého právního důvodu, a podle těchto zjištění popřípadě provést změnu v evidenci půdy. Na toto řízení se nepoužijí ustanovení obecného procesně právního předpisu (správního řádu), jak vyplývá z ustanovení § 3g odst. 14 zákona o zemědělství. Vzhledem k tomu, že jednou ze základních ústavněprávních zásad je zásada, podle níž správní orgán nemůže zasahovat do práv a povinností jinými způsoby, než jak mu dovoluje zákon, v tomto případě zákon o zemědělství (článek 2 odst. 3 Ústavy a článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), lze mít za to, že v daném případě zákon správnímu orgánu dovoluje pouze posoudit oznámení.

Ohlašovatel M. V. doložil správnímu úřadu, že došlo k ukončení nájemního vztahu se žalobcem, založeného nájemní smlouvou ze dne 27. 3. 1997 a poukázal na to, že dotčené

pozemky od roku 2004 neužíval Ing. J. P., kterému byly pronajaty na základě nájemné smlouvy z roku 1997, nýbrž zcela jiné subjekty – Farma Pavlík s.r.o. a Ekofarma Pavlík s.r.o.

Městský soud v Praze se v rámci řízení o podané žalobě na přezkum pravomocného rozhodnutí odvolacího správního úřadu nemohl zabývat otázkou, zda byla či nebyla platně uzavřena smlouva o nájmu předmětných pozemků, ani zda došlo k platnému a účinnému odstoupení od této smlouvy, protože tato otázka je otázkou patřící do pravomoci soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení a nikoli do pravomoci soudu rozhodujícího ve správním soudnictví. Tato otázka je svou povahou občanskoprávním sporem mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení o tom, zda žalobci dosud svědčí nájemní právo k předmětným pozemkům či nikoliv. Jak již bylo řečeno, ani správní orgán tuto otázku neřešil autoritativně, ale pouze jako úsudek o předběžné otázce. Dá-li soud v občanském soudním řízení za pravdu žalobci, nic mu nebrání podat oznámení správnímu orgánu k provedení změny v evidenci půdy.

Městský soud v Praze ze všech výše uvedených důvodů po posouzení žaloby a podrobení přezkumu veškerých žalobních bodů neshledal žádné důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, proto na základě odůvodnění tohoto rozsudku soud žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítnul.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

Obiter dictum Městský soud v Praze poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 12/2014-35 v obdobné věci žalobce Ing. J. P., týkající se půdního bloku (dílu půdního bloku) č. 5105/12, nacházejícího se ve čtverci 680-1120 v katastrálním území Č., jakož i rozsudek č. j. 6 A 248/2013-34 v obdobné věci žalobce Ing. J. P., týkající se půdních bloků v k. ú. Z. č. 190, 207, 215, 267, 505/2, 523/2, 549, 551/1, 551/2, 556, 558, 560/1, 560/2, 566/1 a 567 a dále v k. ú. Č. par. č. 233.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**